

Î N C H E I E R E

09 decembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către societatea comercială „Remih&Co” societate cu răspundere limitată, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea comercială „Remih&Co” societate cu răspundere limitată împotriva Primăriei satului Slobozia - Dușca și Consiliului sătesc Slobozia - Dușca raionul Criuleni privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015 prin care s-a respins apelul declarat de societatea comercială „Remih&Co” societate cu răspundere limitată și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 17 aprilie 2015,

c o n s t a t ă

La 11 februarie 2014 SC „Remih&Co” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei satului Slobozia - Dușca și Consiliului sătesc Slobozia - Dușca raionul Criuleni privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, la 18 noiembrie 2013 Consiliul sătesc Slobozia - Dușca, r-ul Criuleni a emis decizia nr. 3/7 cu privire la cererea SC „Remih & Co” SRL privind schimbarea destinației terenurilor, prin care s-a refuzat în satisfacerea demersului privind schimbarea destinației terenurilor din categoria de terenuri agricole în alte categorii de terenuri și s-a interzis efectuarea săpăturilor pe terenurile atît proprietate publică cît și cele private, ce nu le aparțin solicitantului în drept de proprietate.

La 16 decembrie 2013 SC „Remih&Co” SRL a depus în adresa pârîtlui cerere prealabilă, solicitînd revocarea deciziei nr. 3/7 din 18 noiembrie 2013 și emiterea unei noi decizii prin care cererea de schimbare a destinației să fie acceptată, însă prin răspunsul din 16 ianuarie 2014 s-a comunicat că examinarea problemelor din cererea prealabilă sunt de competența consiliului sătesc.

Consideră reclamantul decizia nr. 3/7 din 18.11.2013 emisă de către Consiliul sătesc Slobozia - Dușca, ilegală și nefondată.

În acest sens, menționează că, SC „Remih & Co” SRL a fost înregistrată la Camera Înregistrării de Stat la data de 30.11.2004. Ulterior, în vederea organizării unei cariere de extragere a nisipului și prundișului SC„Remih & Co”SRL s-a adresat către Consiliul sătesc Slobozia - Dușca privind permiterea schimbării destinației lotului de teren privat.

Prin decizia nr. 26/3 din 24 februarie 2005, s-a permis SC„ Remih & Co” SRL să efectueze cercetări geologice pe un teren de 8 ha din extravilanul teritoriului Primăriei Slobozia - Dușca, precum și schimbarea destinației lotului privat cu o suprafață de 1,67 ha.

Prin decizia nr. 10/9 din 18 aprilie 2008 Consiliul sătesc Slobozia – Dușca a acceptat demersul înaintat de către SC„Remih &Co”SRL privind schimbarea destinației terenurilor cu o suprafață de 2,0 ha, iar prin demersul nr. 1697 din 20.11.2009 înaintat Ministerului Mediului, Primăria s. Slobozia - Dușca a susținut efectuarea lucrărilor geologice pentru SC„Remih & Co”SRL în limitele perimetrului, avînd în vedere desfășurarea dezvoltării în continuare a carierei de nisip și necesitatea de materie primă.

Indică reclamantul că, prin cererea înaintată la 18.11.2013 s-a solicitat schimbarea destinației terenurilor care se află în proprietatea privată a SC„Remih & Co” SRL și în acest fel, SC„Remih & Co”SRL nu atentează la dreptul de proprietate a autorităților publice locale sau dreptul de proprietate a altor persoane. Schimbarea finală a destinației terenurilor în vederea posibilității de extragere a substanțelor minerale utile fiind de competența Guvernului, iar acordul autorităților publice locale fiind primul pas în procedura complicată pe care urmează să o treacă agentul economic.

Solicită reclamantul, constatarea ilegalității refuzului pârîtlui în schimbarea destinației terenurilor, exprimat prin decizia Consiliul sătesc Slobozia – Dușca nr. 3/7 din 18 noiembrie 2013, anularea deciziei Consiliul sătesc Slobozia - Dușca nr. 3/7 din 18 noiembrie 2013, cu obligarea pârîtlui să emită o altă decizie prin care să fie acceptat demersul SC„Remih & Co”SRL din data de 06.11.2013 privind permiterea schimbării destinației terenurilor din categoria de terenuri agricole în alte categorii pentru extinderea carierei de nisip și prundiș, cu suprafața de 12,0 ha.

Ulterior, reclamantul SC „Remih & Co” SRL a depus o cerere de completare a acțiunii, solicitând anularea deciziei Consiliul sătesc Slobozia-Dușca nr. 1/1 din 31.01.2014, prin care a fost respinsă cererea prealabilă.

Pe aceleași temeiuri, la data de 16 mai 2014, SC „Remih & Co” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și Consiliul satului Slobozia-Dușca, r-ul. Criuleni, solicitând anularea deciziei Consiliul sătesc Slobozia-Dușca nr. 3/7 din 18.11.2013 și deciziei Consiliul sătesc Slobozia-Dușca nr. 1/1 din 31.01.2014.

Prin încheierea Judecătoriei Criuleni din 27 mai 2014 pricinile date au fost conexe într-un singur proces (f.d.130).

Prin hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 17 aprilie 2015 cererile de chemare în judecată au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, SC „Remih&Co” SRL a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2015 s-a respins apelul declarat de SC „Remih&Co” SRL și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Criuleni din 17 aprilie 2015.

La 23 septembrie 2015 SC „Remih&Co” SRL a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri privind admiterea acțiunii.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu hotărîrile contestate, considerîndu-le neîntemeiate și ilegale pe motiv că, au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normele de drept material și procedural.

Susține că, pe parcursul examinării pricinii, intimatul nu a adus careva argumente legale în susținerea caracterului legal al deciziilor contestate.

Indică recurentul că, deși SC „Remih&Co” SRL este proprietar al terenurilor solicitate de a le fi schimbată destinația și deține pachetul de documente necesare în vederea schimbării destinației, ilegal este stopat de intimat în soluționarea problemei date.

Verificînd legalitatea hotărîrii contestate prin prisma temeiurilor invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către SC „Remih&Co” SRL, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie

aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către SC „Remih&Co” SRL este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Colegiul reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime" conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SC „Remih&Co” SRL, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către societatea comercială „Remih&Co” societate cu răspundere limitată, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi